

je belo, siru podobno, malo trpežno in menj okusno. Po zimi se zopet premrzla smetana pini; maslena tolščoba postane trda in drobljiva, tolščobne kroglice se nerade združujejo in pinjenje tudi neprimerno dolgo časa traja. Navadno ostane tudi precejšen del smetane nespinjen v mleku.

Gori omenjeno, za pinjenje potrebno toploto ima pa smetana redko kedaj, kedar pride iz mlečne shrambe vun. Treba je toraj smetano do te toplote privesti, toda nikakor ne na peči! Ako se na peči smetana še tako pridno meša, del smetane se gotovo preveč pregreje, in vsled tega se pokvari. To prouzroči deloma zasirjenje mleka in nasledek je ta, da pride sir v surovo maslo, kar ne dela surovega masla le neokusnega, ampak tudi netrpežnega.

Smetano privedemo s tem na primerno toploto, da jo pustimo stati nekaj časa v primerno toplem prostoru. Ako jo je treba prav hitro zgreti, postavimo jo lahko v posode z gorko vodo, ali pa prilijemo toplega mleka; ako jo je pa treba shladiti, jo lahko postavimo v mrzlo vodo ali pa ji dodamo malih kosov čistega ledu.

Toraj, če je za pinjenje pripravljena smetana pretopla ali premrzla, ni se treba bati truda, smetano do primerne toplote privesti.

V poletnem času treba je splahniti pinjo z mrzlo pozimi s toplo vodo, preden se prične pinjenje.

Predno denemo mleko ali smetano v pinjo, treba jo je dobro premešati. Paziti moramo na hitrost, s katero se pini; primerna hitrost ni le pri vsaki vrsti pinj drugača; tudi pri eni in isti vrsti je treba najprimernejšo hitrost po skušnji določiti.

Pregibanje v pinji mora biti toliko hitreji, kolikor mrzlejša je pinjina vsebina. Najhitreje je treba piniti sladko mleko, nekaj počasneje sladko smetano, še počasneje kislo smetano, in najpocasneje kislo mleko. Prehitro pregibanje v pinji naredi izdelano surovo maslo mehko in slabo, zato se moramo tega ogibati. Kolikor bolj se pinjenje h koncu bliža, toliko bolj se mora s hitrostjo ponehati, in sicer tako, da je končna hitrost k večjemu polovica začetne hitrosti.

Kot splošno vodilo naj velja, da se sme pinja k večjemu do $\frac{3}{5}$ svoje vsebine napolniti. Ako je v pinji preveč smetane, ni le pinjenje težavno, ampak smetana se tudi speni. Združenje tolščobnih kroglic se s tem ovira, toplota se poviša, maslena tolščoba postaja mehka; konečno se vendar mora del smetane odvzeti, ako se hoče do zaželenega vspeha priti.

Z natančnim opazovanjem časa, kojega rabimo za pinjenje, hitrosti in toplote, pri kateri se je najbolje pinilo, dobé se pravila za vsak slučaj posebej, katerih se je treba redno dobro držati.

Če smo pri pravi toploti v začetku prehitro pinili, zgodi se dostikrat, da se ne pride do zaželenega vspeha: smetana se speni. S povišanjem toplote in počasnim pinjenjem da se v tacihi slučajih surovo maslo izdelati, a ono je vendar potem le slabše kakovosti. Bolje je za ta slučaj, ako brez povišanja toplote počasneje neprenehoma naprej pinimo in sem ter tje s posnetim mlekom splaknemo notranje stene pinje, na kojih se držé pene smetane.

Kako narediti lepo trato po vrtilih in parkih.

Prostor, na katerem hočemo zasejati lepo trato, moramo pred vsem dobro prekopati ter skrbeti, da je zgornja plast dovolj rodovitna. Ako je zemlja pre-

rahla, priporočajo jo tudi pomešati z najboljšo ilovnato zemljo iz kake njive. Navadno ilovico rabiti nikakor ni dobro. Najboljši čas setve je konec meseca aprila, začetek maja, to je, kedar je uže večina plevla skalila ter se dá ta čas lahko odstraniti. Tudi druga polovica avgusta je primerna za setev. Po setvi je obsejani prostor povaljati, oziroma majhne prostore s primerno desko na znani način potlačiti.

Priporočajo sledečo zmes semen za trato: 1 del *Poa pratensis*, 1 do 3 dele *Solium perenne*, 1 del *Agrostis stolonifera*, 2 dela *Agrostis capillari*. Za posebno lepe trate primešajo 1 del *Cynosurus cristatus* in za senčne prostore 1 del *Poa nemoralis*. Vsa ta semena je pred setvijo dobro pomešati. Za majhne prostore priporočajo gosto setev, in sicer poldrugi funt na 14 štirjaških metrov; na velikih prostorih je ob potih tudi gosto sejati, proti središču pa zadostuje 1 ali pa tudi $\frac{3}{4}$ funta na 14 štijaških metrov. Izrastlo trato je treba posebno skrbno obdelovati. Glavni pogoj je, trave nikdar ne pustiti dolgo izrasti, ker drugače pogine finejša trava. Plevel naj se pridno izbira.

Gospodarske izkušnje.

Varujte mravlje!

Fr. Perchtold, c. k. gozdarski oskrbnik, opozarja na važnost mravelj, ker one so najsilnejše pokončevalke škodljivih mrčesov in njih zalege. Imenovani gozdar priporoča mravlje v miru pustiti ter jim ne jaje pobirati in še celó v tujino pošiljati. Mi se pridružimo temu opominu ter omenimo drug enaki izgled, namreč mantuvanske kmete na Laškem, kateri ob znožje vsakega svojega sadnega drevesa zakopljejo mravljinčni roj, kateremu z najboljšim vspehom prepustijo varstvo drevesa. Mravlje res grejo na sadje, a le na uže poškodovano.

Ptičja strašila na njivi niso potrebna.

Gotovo ni lep pogled na polje z različnimi tičjimi strašili, slamnatimi in cunjastimi možmi itd. in toliko bolj je vse to nepotrebno, ker tudi prav nič ne koristi, da celó tako strašilo je dostikrat varna streha predrznemu grabcu. Imamo sredstvo, ki vsa strašila stori nepotrebna. To je minij, rudečo barvilo, ki se dobi v vsaki prodajalnici barvil. V to svrhu namoči naj se seme, a le toliko, da se ne sprijemlje, potem pa toliko pomeša z minijem, da je rudečkasto barvano. Ako tako seme vsejemo, smemo gotovi biti, da se ga noben ptič ne dotakne, ni zemlje ne začne brskati.

Sredstvo zoper opeklino.

Vsak, kateri se je katerikrat opekel, vé presoditi velike bolečine take rane. Najboljše sredstvo, ból opeklino zmanjšati, je jajcev beljak, s katerim namažemo rano. To sredstvo ima tudi prednost, da se lože dobi ter je mehkeje kakor uže mnogokrat priporočani kolodij.

Korenje je strup mišém.

V shrambah, katere so začasno prazne in v katerih so miši, dajo se zadnje odstraniti z razrezanim korenjem. Lačne miši hlastno žrejo korenje in ko pride čas, shrambo zopet napolniti s kakim gospodarskim pridelkom, so vse miši uže mrtve. Poskusiti je treba, vsaj je korenje ceno.